جمعه 18 اردیبهشت 1388 - 08:08

راضیه

رَضِیَ، رُضاً، رضاً، رُضي، رضي، رُضْوانا، رضوانا و مرضاة عنه و علیه: ضد سخط، پسندید و خشنود گشت. رض، رضي، راض، راضی: المحب.

رَضِیَ، رُضاً، رضاً، رُضي، رضي، رُضْوانا، رضوانا و مرضاة عنه و علیه: ضد سخط، پسندید و خشنود گشت.

رض، رضي، راض، راضی: المحب.

فاطمه‌ی زهراء علیهاالسلام دارای صفت رضا بود، یعنی هر سختی و مصیبت و رنجی را که خداوند برای او مقدر کرده بود، تحمل می‌کرد و به آن راضی بود. ما سراسر زندگی پر برکت فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام را مملو از غم می‌بینیم، اما هیچ‌گاه سخنی از اعتراض و نارضایتی به میان نمی‌آورد. در تمام این وقایع دردناك، فاطمه علیهاالسلام به مقدرات خداوند تن درمی‌دهد و کوچکترین اعتراضی ندارد، البته ایشان به بهانه‌ی تقدیر، دست از مبارزه با غاصبان ولایت و فدك نکشیدند و به وظیفه‌ی خود عمل نمودند.

فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام بر سختیهای دنیا خرسند بود.

عن جابر بن عبدالله قال:

«دخل رسول‌الله صلی الله علیه و آله علی فاطمة و هي تطحن بالرحی و علیها کساء من حملة الإبل، فلما نظر إلیها قال: یا فاطمة! تعجلي فتجرعي مرارة الدنیا لنعیم الآخرة غداً. فأنزل الله «و لسوف یعطیك ربك فترضی.»

جابر بن عبدالله گوید: پیامبر صلی الله علیه و آله وارد منزل فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام شدند در حالی که عبایی از پشم شتر بر دوش حضرت فاطمه بود و با دست آسیا می‌کردند. پیامبر نگاهی به فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام نمود و فرمود: عجله کن و تلخیهای دنیا را تحمل کن تا فردا (در بهشت) به نعمتهای آخرتی نائل گردی، چرا که خداوند بر من نازل کرده است که آنقدر پروردگارت به تو می‌بخشد که تو راضی شوی، و لسوف یعطیك ربّك فترضی.» (1)

-1 فاطمه‌ی زهراء علیهاالسلام بهجة قلب المصطفی، ج 1، ص 189 از الدر المنثور، ج 8، ص 543 في ورة الضحی.